

[Hans Pinstrup.]

at regeringen ved nærmere overvejelse vil komme til det resultat, at den tilbagefører disse millionbeløb til kornpuljen.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede landbrugsminister påberåber sig meget stærkt, at disse beløbs anvendelse var han bundet til i henhold til en tekstanmærkning, som har lovskraft. En tekstanmærkning har lovskraft, men anvendelsen er ikke i tekstanmærkningen, og den højtærede landbrugsminister vil vel ikke sige, at en skrivelse til finansudvalget har lovskraft? For så kommer vi ret langt ud. Det tror jeg aldrig, vi har været inde på, at en sådan skrivelse er det samme som en lov eller en tekstanmærkning, og derfor kan indholdet deraf ikke være bindende overfor en senere aftale, og når der sluttet forlig mellem flertalspartierne her i rigsdagen om en anden anvendelse, så må det selvfølgelig stå ved magt.

Landbrugsministeren (Bording): De udtalelser, som jeg har citeret fra den skrivelse, som daværende minister Erik Eriksen havde sendt til finansudvalget, indeholder motiveringerne for tekstanmærkningen, og jeg føler mig helt overbevist om, at hvis jeg ikke havde taget hensyn til disse motiveringer for tekstanmærkningen, ville man have sagt, at jeg havde overtrådt de bestemmelser, der var truffet. Men her til kommer — og det synes jeg er det vigtigste, når man skal diskutere med det ærede medlem hr. Knud Kristensen —, at jeg har meddelt udvalget, at der er de og de forpligtelser i henhold til den skrivelse, der blev sendt i april måned vedrørende de 24 mill. kr. Men ingen, heller ikke det ærede medlem hr. Knud Kristensen, gjorde indvendinger mod, at jeg havde de forpligtelser: at betale ikke alene 21 mill. kr., der var udbetalt til dato, men også de 7 mill. kr., som manglede i de beløb, der skulle dække indkøbene af brødkorn.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Knud Kristensen: Jeg vil gerne sige til landbrugsministeren, at det jo er ganske øjensynligt, at nu slår tekstanmærkningen, som har lovskraft, ikke til, og nu går ministeren over til skrivelsen. Denne skrivelse indeholder mange ting, også mange forkerte ting, bl. a. en almindelig vurdering af, hvad der skal gives, og hvad der kan fås, og derfor har den ikke nogen som helst betydning i forbindelse med en aftale partierne imellem, en aftale, som er indskrevet i en betænkning, og som er grundlaget for et forlig. En sådan aftale står over den pågældende skrivelse.

Den højtærede landbrugsminister henviser til, at han har fremsat visse oplysninger for udvalget i en vis skrivelse med visse talopgivelser. Jeg tror ærlig talt, den højtærede landbrugsminister skulle være noget forsigtig med at henvide til de udtalelser og oplysende tal, han fremkom med i udvalget, og som senere viste sig at være fuldkommen forkerte.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne tilbagevise den udtalelse af det ærede medlem, som gik ud på, at det, at centralkontoret havde begået denne fejl at skrive, at der var 3,5 mill. kr. i en pulje — idet dette beløb var afleveret til brødkornskontoret —, skulle betyde, at man ganske roligt nu kan sige, at man ikke kan stole på noget af de tal eller nogen af de meddelelser, jeg kommer med. Det fremgik af det ærede medlems udtalelse, at det lagde han i det. Jeg vil nok sige, at man er langt ude, når man mener, jeg skal stå inde for urigtigheden, som er begået af et kontor, ikke af ond vilje, men ved en fejltagelse.

Men når nu det ærede medlem og hans partifæller er så samvittighedsfulde, hvorfor i alverden var der så ikke et af de ærede medlemmer, der åbnede sin mund og sagde: hvordan ligger det med tekstanmærkningen, med det køb af brødkorn og salg af foderkorn, hvis provenu skulle anvendes til at købe brødkorn for? Hvorfor var der ingen af dem, der nævnte det? Hvorfor var der ingen, der ville have at vide, hvordan det forholdt sig med denne bestemmelse, om den skulle gælde længere eller ophæves? Ingen gjorde det. Derfor måtte jeg gå ud fra som givet, at den fortsatte man med, så længe man ikke hørte noget andet.